

EVROPSKA CENTRALNA BANKA
EUROSISTEM

Vodnik o vlogah za izdajo dovoljenja

BANKENTOEZICHT

September 2026

BANKTILLSYN BANKU UZRAUDŽĪBA

BANKŲ PRIEŽIŪRA NADZÓR BANKOWY

VIGILANZA BANCARIA

BANKFELÜGYELET

BANKING SUPERVISION

SUPERVISION BANCAIRE BANČNI NADZOR

MAOIRSEACHT AR BHAINCÉIREACHT NADZOR BANAKA

BANKING SUPERVISION

PANGANDUSJÄRELEVALVE

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKOVNI DOHL'AD

BANKENAUF SICHT

БАНКОВ НАДЗОР

BANKTILLSYN

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ PANKKIVALVONTA

SUPRAVEGHERE BANCARĂ BANKOVÝ DOHL'AD

SUPERVIŽJONI BANKARJA

SUPERVISIÓN BANCARIA

BANKING SUPERVISION

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKENAUF SICHT

Kazalo

Predgovor	2
1 Pravni okvir za ocenjevanje vlog za izdajo dovoljenja v okviru enotnega mehanizma nadzora	3
1.1 Uredba o EMN in okvirna uredba o EMN	3
1.2 Zakonodaja Unije in nacionalna zakonodaja	3
1.3 Smernice EBA o skupni metodologiji ocenjevanja	4
2 Splošna načela v zvezi z izdajo dovoljenja	5
2.1 Vrtar	5
2.2 Odprta in popolna komunikacija	5
2.3 Doslednost	5
2.4 Ocena vsakega primera posebej in sorazmernost	5
3 Postopek	7
3.1 Veljavna časovnica	7
3.2 Sinhronizacija vzporednih postopkov	11
4 Obseg vloge za izdajo dovoljenja	12
4.1 Opredelitev kreditne institucije	12
4.2 V katerih primerih je potrebna izdaja dovoljenja	15
5 Ocenjevanje	21
5.1 Splošne zahteve	21
5.2 Poslovni načrt in organizacijska struktura	21
5.3 Kapital ob izdaji dovoljenja	24
5.4 Ocenjevanje sposobnosti in primernosti upravljalnega organa	28
5.5 Ocena delničarjev v postopku izdaje dovoljenja	29
6 Preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma z vidika skrbnega in varnega poslovanja	31
7 Dodatne določbe, ustrezno postopanje in prehod na tekoči nadzor	32
7.1 Uporaba dodatnih določb (pogoji, obveznosti in priporočila)	32
7.2 Ustrezno postopanje (pravica do izjave in vpogled v spis)	33

Predgovor

Evropska centralna banka (ECB) ima od 4. novembra 2014 izključno pristojnost, da izda in odvzame dovoljenje vsem kreditnim institucijam s sedežem v državah članicah EU, ki sodelujejo v enotnem mehanizmu nadzora (EMN).¹ To pristojnost izvršuje z ocenjevanjem, ki poteka v sodelovanju s pristojnimi nacionalnimi organi (PNO).

Vodnik o vlogah za izdajo dovoljenja velja za vse vloge za izdajo dovoljenja z namenom postati kreditna institucija v smislu uredbe o kapitalskih zahtevah (CRR),² kar med drugim vključuje začetno dovoljenje kreditnim institucijam, vloge za ustanovitev premostitvene banke in razširitev licence. Eden glavnih ciljev vodnika je izboljšati poznavanje ter povečati transparentnost in razumljivost zakonodajnega okvira, ocenjevalnih kriterijev in postopkov ustanavljanja kreditnih institucij. Cilj je zagotoviti tudi večjo doslednost pri izdaji dovoljenja kreditnim institucijam v vseh jurisdikcijah znotraj EMN. Pri ocenjevanju vlog za izdajo dovoljenja bodo pristojni nacionalni organi in ECB upoštevali velikost, kompleksnost, poslovni model in profil tveganosti bodoče institucije.

Vodnik je zasnovan kot praktično orodje, ki je v pomoč deležnikom v postopku izdaje dovoljenja, saj jim pomaga učinkovito usmerjati in uskladiti vloge s trenutno veljavnim regulativnim okvirom, vključno z uredbami ali direktivami EU in nacionalno zakonodajo ter s tehničnimi standardi in smernicami, ki jih je izdal Evropski bančni organ (EBA). Ponuja tudi spoznanja, pridobljena na podlagi praktičnih izkušenj od vzpostavitve EMN. Vodnik ne določa pravno zavezujočih zahtev in ne nadomešča relevantnih pravnih zahtev iz zakonodaje Unije ali nacionalne zakonodaje. Poleg tega ga ne gre razumeti, kot da uvaja nova pravila ali zahteve poleg veljavne zakonodaje Unije ali nacionalne zakonodaje.

Ta vodnik nadomešča prejšnji vodnik, ki je bil objavljen leta 2019. Redno se bo revidiral, da se bodo upoštevala (i) tekoča dogajanja v nadzorniških praksah na področju dovoljenj, (ii) mednarodna in evropska regulativna dogajanja ter (iii) nove razlage direktive o kapitalskih zahtevah (CRD)³ s strani Sodišča Evropske unije.

Razen če v besedilu ni izrecno navedeno, se v vodniku uporablja enaka terminologija kot v CRR, CRD in Smernicah Evropskega bančnega organa o skupni metodologiji ocenjevanja za izdajo dovoljenja kot kreditni instituciji v skladu s členom 8(5) Direktive 2013/36/EU (EBA/GL/2021/12) (skupna metodologija ocenjevanja EBA).⁴

¹ V tem dokumentu se izraza »licenca« in »dovoljenje« uporabljata enakovredno, prav tako izraza »banka« in »kreditna institucija«.

² Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27. 6. 2013, str. 1).

³ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27. 6. 2013, str. 338).

⁴ [Povezava](#) do skupne metodologije ocenjevanja EBA.

1 Pravni okvir za ocenjevanje vlog za izdajo dovoljenja v okviru enotnega mehanizma nadzora

1.1 Uredba o EMN in okvirna uredba o EMN

V skladu s členom 4(1), točko (a) uredbe o EMN⁵ je ECB izključno pristojna, da izda dovoljenje za opravljanje dejavnosti kreditne institucije. Člen 6(4) in člen 14 uredbe o EMN določata, da ta pristojnost velja tako za pomembne institucije, ki jih neposredno nadzira ECB, kot tudi za manj pomembne institucije, ki jih neposredno nadzirajo pristojni nacionalni organi.

Okvirna uredba o EMN⁶ (členi 73 do 79) opisuje praktično ureditev ocenjevanja vlog za izdajo dovoljenja, pri čemer se osredotoča na vlogo posameznega pristojnega nacionalnega organa in ECB v procesu ocenjevanja.

1.2 Zakonodaja Unije in nacionalna zakonodaja

Po členu 4(3) uredbe o EMN mora ECB pri izvajanju nadzorniških nalog uporabljati vso relevantno zakonodajo Unije in – kadar je zakonodaja sestavljena iz direktiv – nacionalno zakonodajo, s katero so bile prenesene te direktive. Zahteve v zvezi z dovoljenjem so zajete predvsem v členu 8 CRD (in v členu 8a CRD v primeru kreditnih institucij iz člena 4(1), točke (1)(b) CRR) ter v členih 10 do 14 CRD.

Ti členi so določbe o minimalni harmonizaciji, kar pomeni, da se lahko po nacionalni zakonodaji določijo dodatne zahteve v zvezi z dovoljenjem. Zato ECB pri sprejemanju odločitev o izdaji dovoljenja v okviru EMN uporablja zahteve v zvezi z dovoljenjem iz nacionalne zakonodaje, s katero so bile prenesene relevantne določbe CRD.

ECB uporablja vse relevantne akte Unije, ki jih je sprejela Evropska komisija na podlagi standardov, ki jih je razvil EBA. Tako denimo uporablja regulativne tehnične standarde (RTS) o informacijah, ki jih morajo vložniki predložiti pristojnim organom, kadar zaprosijo za dovoljenje kot kreditna institucija (tj. delegirano uredbo Komisije o izdaji dovoljenja),⁷ in izvedbene tehnične standarde (ITS) v zvezi s predlogami za

⁵ Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29. 10. 2013, str. 64).

⁶ Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN) (ECB/2014/17) (UL L 141, 14. 5. 2014, str. 1).

⁷ Delegirana uredba Komisije (EU) 2022/2580 z dne 17. junija 2022 o dopolnitvi Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za določitev informacij, ki se predložijo v vlogi za izdajo dovoljenja za kreditne institucije, in za določitev okoliščin, ki bi lahko ovirale učinkovito opravljanje nadzorniških funkcij pristojnih organov (UL L 335, 29. 12. 2022, str. 64).

predložitev takih informacij (tj. izvedbeno uredbo Komisije o izdaji dovoljenja).⁸ Izvedbeni tehnični standardi poleg izčrpnega seznama informacij, ki jih je treba posredovati v vlogi za izdajo dovoljenja, vsebujejo tudi obrazec, ki ga je treba uporabiti kot vlogo za izdajo dovoljenja, ter postopke in zahteve v zvezi s predložitvijo vloge.⁹

Investicijska podjetja

Kadar je vložnik investicijsko podjetje razreda 1,¹⁰ ECB uporablja regulativne tehnične standarde EBA, ki določajo informacije, ki jih je treba predložiti v vlogi za izdajo dovoljenja investicijskemu podjetju kot kreditni instituciji.¹¹

1.3 Smernice EBA o skupni metodologiji ocenjevanja

ECB upošteva in uporablja smernice EBA o skupni metodologiji ocenjevanja. Te smernice morajo uporabljati pristojni organi po vsej Uniji za namene izdaje dovoljenja kreditni instituciji. Pojasnjujejo zahteve v zvezi z dovoljenjem iz členov 10 do 14 CRD.¹²

⁸ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2022/2581 z dne 20. junija 2022 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov za uporabo Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predložitvijo informacij v vlogah za izdajo dovoljenja za kreditne institucije (UL L 335, 19. 12. 2022, str. 86).

⁹ Opozoriti velja, da lahko v nekaterih državah članicah, vendar ne v vseh, nadzorovani subjekti in tretje osebe uporabljajo portal EMN, da predložijo informacije v zvezi z vlogo za izdajo dovoljenja.

¹⁰ Investicijska podjetja razreda 1 so družbe, ki so skladne z opredelitvijo iz člena 4(1), točke 1(b) CRR. Razlikujejo se od investicijskih podjetij razreda 2 in razreda 3, ki so regulirana predvsem z Uredbo (EU) 2019/2033 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5. 12. 2019, str. 1) (uredbo o investicijskih podjetjih) ter z Direktivo (EU) 2019/2034 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5. 12. 2019, str. 63) (direktivo o investicijskih podjetjih).

¹¹ Delegirana uredba Komisije (EU) 2022/2579 z dne 10. junija 2022 o dopolnitvi Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo informacije, ki jih mora družba predložiti v vlogi za izdajo dovoljenja v skladu s členom 8a navedene direktive (UL L 335, 29. 12. 2022, str. 61).

¹² Dodatne podrobnosti so v preglednici o skladnosti, ki vsebuje seznam pristojnih organov, ki upoštevajo Smernice o skupni metodologiji ocenjevanja za izdajo dovoljenja kot kreditni instituciji v skladu s členom 8(5) Direktive 2013/36/EU.

2 Splošna načela v zvezi z izdajo dovoljenja

2.1 Vratar

Z vidika nadzora skrbnega in varnega poslovanja je cilj zahtev v zvezi z dovoljenjem preprečiti, da bi subjekti, ki ne bi bili varni in trdni oziroma bi predstavljali grožnjo stabilnosti finančnega sistema, sploh vstopili na trg bančništva. Ko ECB kreditni instituciji izda dovoljenje, deluje kot vratar. Njena naloga je zagotoviti, da so novi subjekti na trgu bančništva zanesljivi ter izpolnjujejo nacionalne pravne zahteve in zahteve Unije. V ta namen se ocena ECB osredotoča na raven kapitala kreditne institucije vložnice, njen poslovni načrt, poslovni model in organizacijsko strukturo kakor tudi primernost vodstvenega kadra in relevantnih delničarjev.

2.2 Odprta in popolna komunikacija

Vloga za izdajo dovoljenja označuje začetek (ali precejšnjo spremembo) v življenjskem ciklu kreditne institucije ter s tem tudi začetek komuniciranja med kreditno institucijo in nadzornikom. Nadzorniki od vsakega vložnika zahtevajo, da natančno pripravi popolno vlogo ter da odkrito in hitro posreduje informacije, da bodo nadzorniki lahko sprejeli na informacijah utemeljeno odločitev. Predložitev nepopolne dokumentacije ali neizpolnjevanje zahtev po dodatnih informacijah s strani vložnika lahko povzroči zamude. Nadzorniki bodo tekom celotnega postopka redno komunicirali z vložnikom.

2.3 Doslednost

Potem ko se je leta 2014 začel izvajati evropski bančni nadzor, je postalo jasno, da med državami članicami EU obstajajo razlike v tem, kako se interpretira okvir za izdajo dovoljenja in kako se uporablja pri ocenjevanju vlog za izdajo dovoljenja. Od vzpostavitve EMN in s tem evropskega bančnega nadzora imajo ECB in pristojni nacionalni organi ključno vlogo pri zagotavljanju večje doslednosti na področju izdaje dovoljenja kreditnim institucijam v vseh jurisdikcijah EMN.

Ta vodnik obravnava zgolj vloge za novo ali razširjeno dovoljenje.

2.4 Ocena vsakega primera posebej in sorazmernost

Pri vsaki vlogi za izdajo dovoljenja je treba upoštevati vse relevantne okoliščine. To vključuje tudi vprašanja o sorazmernosti v skladu s kriteriji iz razdelka 4.1.1 skupne metodologije ocenjevanja EBA. Zato bodo pristojni organi ocenili obseg in

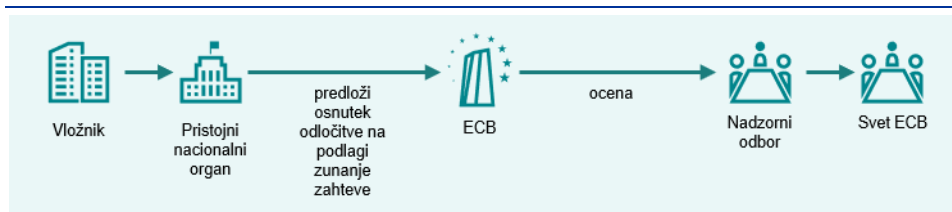
poglobljenost informacij, ki se zahtevajo v skladu z veljavno zakonodajo. Denimo vloge, ki zadevajo nove ali kompleksne dejavnosti, bodo terjale več informacij kot vloge, ki zadevajo zgolj standardne ali že dobro uveljavljene dejavnosti.

3 Postopek

V okviru EMN postopek izdaje ali razširitve bančne licence sodi med tako imenovane »skupne postopke«.¹³ Vstopna točka za vse vloge je nacionalni nadzornik države, v kateri je ali bo ustanovljena nova banka, kot predvideva člen 14(1) uredbe o EMN, ne glede na to, ali izpolnjuje kriterije pomembnosti. Relevantni nacionalni nadzornik in ECB tesno sodelujeta med celotnim postopkom, ECB pa sprejme končno odločitev.¹⁴ Kadar je pristojni nacionalni organ države članice, katere valuta ni euro, vzpostavi tesno sodelovanje z ECB, odločitev o izdaji dovoljenja sprejme pristojni nacionalni organ na podlagi navodil ECB.¹⁵

Slika 1

Postopek izdaje dovoljenja

3.1 Veljavna časovnica

Pri vsaki vlogi za izdajo dovoljenja so tri glavne faze:

- faza pred oddajo vloge;
- faza obravnave vloge;
- izdaja odločitve.

V členu 15 CRD so napotki o tem, koliko časa si lahko največ vzame pristojni organ, da odobri ali zavrne vlogo za izdajo dovoljenja (odločitev o izdaji ali zavrnitvi dovoljenja je treba sprejeti v 12 mesecih od prejema vloge). Vendar pa vse države članice niso prenesle CRD v nacionalno zakonodajo na enak način. Zato se lahko začetek obdobja obravnave ali časovnica v zvezi z vlogo za izdajo dovoljenja med državami članicami razlikujeta, enako kot najdaljše obdobje ocenjevanja, ki je lahko krajše od največ 12 mesecev, kot je določeno v členu 15 CRD. V nekaterih državah članicah se časovnica začne, ko pristojni nacionalni organ prejme vlogo, čeprav je ta nepopolna.¹⁶ V drugih pa se časovnica ne začne, dokler nadzornik ne oceni, da je vloga popolna.¹⁷ Prav tako se med državami članicami lahko razlikuje uporaba začasnih prekinitev časovnice. V okviru teh omejitev se, kolikor je to mogoče, uporablja naslednji harmoniziran trifazni pristop.

¹³ »Skupni postopki« se nanašajo na procese, v katerih pristojni nacionalni organ prejme vlogo, čemur sledi ocena, ki jo skupaj opravi pristojni nacionalni organ in ECB. ECB sprejme končno, zavezujočo odločitev. Od samega začetka ECB in pristojni nacionalni organ tesno sodelujeta, s čimer se zagotavlja dosleden, učinkovit in temeljit pristop.

¹⁴ V skladu s členom 14(2) uredbe o EMN obstajajo specifični primeri, ko se postopek izdaje dovoljenja konča z odločitvijo pristojnega nacionalnega organa. To velja v primerih, ko pristojni nacionalni organ izda negativno odločitev o vlogi za izdajo dovoljenja brez posredovanja ECB.

¹⁵ Člen 7(4) uredbe o EMN.

¹⁶ »1. začetek« na sliki 2 in 3.

¹⁷ »2. začetek« na sliki 2 in 3.

3.1.1 Faza pred oddajo vloge

Nadzorniki so običajno v dialogu z vložnikom, preden ta uradno predloži vlogo za izdajo dovoljenja, da bi (i) pojasnili postopek in zahteve po informacijah, (ii) ugotovili denimo, ali je licenca za opravljanje dejavnosti kreditne institucije ustrezno dovoljenje za subjekt, (iii) pregledali kakovost načrta za pridobitev licence in (iv) izrazili morebitne začetne pomisleke z vidika skrbnega in varnega poslovanja. S takšno prakso se zagotavlja bolj nemoten proces, izkušnje pa so pokazale, da lahko zgodnje sodelovanje na ta način prispeva k zmanjšanju števila dodatnih zahtev po informacijah, ki jih nadzornik predloži vložniku. Obenem je mogoče potencialne vzroke za pomisleke odkriti že v zgodnji fazi, vložnik pa ima priložnost, da pred oddajo »končne vloge« razreši morebitne težave. Poleg tega je mogoče določiti jasne mejnike, kar vložniku omogoča, da bolje načrtuje proces oddaje vloge.

Slika 2

Časovnica faze pred oddajo vloge

S stališča ECB je dobra praksa, da se pogovorov pred oddajo vloge udeležijo pravi sogovorniki s strani vložnika. To pomeni vodstvo ali zaposleni na višjih položajih, ki lahko sprejemajo odločitve, ter osebe z zadostnim operativnim znanjem, da lahko odgovarjajo na podrobna vprašanja. Vložniki imajo navadno pripravljen jasen načrt ter so opravili potrebne pripravljalne raziskave in načrtovanje, da bodo lahko z nadzorniki vzpostavili konstruktiven dialog o svojih načrtih.

Povratne informacije nadzornikov v tej fazi ne prejudicirajo izida faze obravnave vloge in odločitve ECB, ki ji sledi.

Faza pred oddajo vloge vložniku omogoči, da oceni obseg in časovnico projekta. Vložnik se lahko nato odloči, ali bo postopek prekinil ali pa ga bo nadaljeval z naslednjo fazo, v kateri bo pristojnemu nacionalnemu organu predložil uradno vlogo. Enako kot pri uradnih vlogah (glej spodaj) je s stališča ECB dobra praksa, da se

predhodna vloga predloži kot osnutek prek [portala enotnega mehanizma nadzora \(EMN\)](#).^{18,19,20}

3.1.1.1 Faza obravnave vloge

Vstopna točka je vedno pristojni nacionalni organ. S stališča ECB je dobra praksa, da se vloga predloži prek portala EMN (ali v skladu s pravili in postopki pristojnega nacionalnega organa). Predložitev vloge prek portala EMN ima za vložnike več prednosti. Omogoča na primer večjo transparentnost ter ponuja varen in učinkovit način komuniciranja z nadzornikom. Tako je mogoče hitro in učinkovito obdelati vlogo ter zmanjšati upravno breme.

Slika 3

Časovnica faze obravnave vloge

Pristojni nacionalni organ in ECB lahko kadarkoli med ocenjevanjem od vložnika zahtevata dodatne informacije. Med postopkom obravnave vloge se pogosto izkaže, da so za razumevanje in analizo vloge potrebne dodatne informacije. Odvisno od veljavne nacionalne zakonodaje se lahko zaradi takšnih zahtev po dodatnih informacijah postopek začasno prekine in zakonski rok odloži.

Vložnik lahko kadarkoli umakne vlogo in o tem ustrezno obvesti pristojni nacionalni organ.

Če vložnik vloge ne umakne, se postopek zaključi bodisi z odločitvijo pristojnega nacionalnega organa, da vlogo zavrne (v primerih, ko zahteve v zvezi z dovoljenjem

¹⁸ Glej [režim uporabe portala EMN pri vlogah v nadzornih postopkih](#).

¹⁹ Glej [kratek vodnik o oddaji vlog v nadzornih postopkih prek portala EMN](#).

²⁰ V nekaterih jurisdikcijah se od vložnikov lahko zahteva, da uradna obvestila ali vloge predložijo prek alternativnih kanalov poleg ali namesto portala EMN. To je lahko posledica specifičnih zahtev po nacionalnem upravnem pravu, kar zadeva formalnosti, ki jih je treba upoštevati pri interakciji z javnimi organi. Vložnikom priporočamo, da proučijo lokalne pravne določbe, s čimer bodo zagotovili izpolnjevanje tovrstnih obveznosti v posameznih jurisdikcijah.

po nacionalni zakonodaji niso izpolnjene), bodisi z odločitvijo ECB, da vlogo odobri ali zavrne na podlagi lastne ocene in osnutka predloga pristojnega nacionalnega organa, če je pristojni nacionalni organ ECB predložil osnutek predloga, da se dovoljenje izda (v tem primeru bo o tem ustrezno obvestil vložnika).²¹

Primer časovnice pri običajni vlogi za izdajo dovoljenja

- Skupina A se odloči ustanoviti novo podrejeno družbo, »banko X«.
- Skupina A se obrne na pristojni nacionalni organ v državi članici, kjer bo imela banka X sedež, ter se udeleži več pripravljanih sestankov s pristojnim nacionalnim organom in po možnosti z ECB, na katerih je pojasnjen postopek in so opredeljene informacije, ki jih je treba predložiti skupaj z vlogo.
- Skupina A pri pristojnem nacionalnem organu uradno vloži vlogo za dovoljenje za opravljanje bančnih storitev za banko X.
- Obdobje obravnave se začne z začetno predložitvijo vloge (po členu 15 CRD mora pristojni organ odločitev sprejeti v šestih mesecih od prejema popolne vloge, vsekakor pa najpozneje 12 mesecev od datuma začetne predložitve).
- Med fazo ocenjevanja pristojni nacionalni organ skupaj z ECB ugotovi, da v dokumentaciji vloge manjkajo nekatere ključne informacije. Nato pristojni nacionalni organ pošlje vložniku uradno zahtevo za predložitev manjkajočih informacij. Da bi se vloga pravočasno ocenila, mora vložnik čim prej odgovoriti na zahteve po dodatnih informacijah.
- Zaradi zahteve po dodatnih informacijah se postopek začasno prekine in časovnica se začasno ustavi, če to predvideva nacionalna zakonodaja.
- Ko skupina A predloži manjkajoče informacije, se postopek nadaljuje, zakonski rok pa se podaljša za toliko dni, kolikor je trajalo obdobje začasne prekinitve, če to predvideva nacionalna zakonodaja.
- Med ocenjevanjem lahko nadzorniki večkrat zahtevajo dodatne informacije (in tako začasno prekinejo postopek, če to predvideva nacionalna zakonodaja).
- Potem ko je pristojni nacionalni organ opravil oceno, bodisi (i) predlaga ECB, da se izda dovoljenje banki X, bodisi (ii) zavrne vlogo na podlagi nacionalne zakonodaje in vlagatelja obvesti o zavrnitvi.²² ECB odločitev sprejme na podlagi lastne ocene in osnutka predloga pristojnega nacionalnega organa o dovoljenju, in sicer v veljavnem zakonskem roku ob upoštevanju morebitnih obdobji začasne prekinitve.²³

²¹ Člen 8 CRD ter člen 4(1), točka (a) in člen 14 uredbe o EMN.

²² Glej člene 73 do 78 okvirne uredbe o EMN.

²³ ECB lahko na podlagi lastne ocene vlogo zavrne in posledično izda negativno odločitev.

3.2 Sinhronizacija vzporednih postopkov

Kadar se v postopku izdaje dovoljenja sprožijo povezani postopki, si bo ECB prizadevala, da se ti postopki ocenijo sinhronizirano.²⁴ Kadar je vključenih več pristojnih nacionalnih organov, bi moral vložnik pravočasno predložiti potrebno vlogo pri vseh relevantnih pristojnih nacionalnih organih, da se zagotovi sinhronizacija po vseh jurisdikcijah. S stališča ECB je dobra praksa, da vložniki začnejo pogovore z nadzorniki pred oddajo vloge, zlasti pri kompleksnih postopkih (glej odstavek o fazi pred oddajo vloge v razdelku 3.1 zgoraj »Veljavna časovnica«). Pogovori lahko vložniku pomagajo, da bolje razume postopkovne zahteve in se zgodaj loti morebitnih izzivov. Tako je proces bolj koordiniran, še posebno kadar je vključenih več jurisdikcij.

Investicijska podjetja

Postopek izdaje dovoljenja investicijskemu podjetju kot kreditni instituciji lahko ravno tako sproži povezane postopke. Čeprav morajo biti ti postopki načeloma koordinirani na enak način kot postopki izdaje dovoljenja klasični kreditni instituciji, je treba omeniti, da lahko postopek izdaje dovoljenja investicijskemu podjetju vključuje dodatne specifične postopkovne zahteve. Na primer ob izdaji dovoljenja kot kreditni instituciji za subjekt preneha veljati ureditev čezmejnega opravljanja storitev iz direktive o trgih finančnih instrumentov²⁵ in začne veljati ureditev čezmejnega opravljanja storitev iz CRD. Zato je potrebno novo uradno obvestilo o čezmejnem opravljanju storitev, v idealnem primeru pa so postopki v zvezi s čezmejnim opravljanjem storitev in odločitev o izdaji dovoljenja kreditni instituciji časovno usklajeni, da se preprečijo motnje v poslovanju.

²⁴ Med povezanimi postopki, ki bi se lahko sprožili s postopkom izdaje dovoljenja, so denimo čezmejno opravljanje storitev (»passporting«), ocenjevanje pomembnosti, odobritev ali izvzetje (mešanega) finančnega holdinga in pridobitev kvalificiranega deleža.

²⁵ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12. 6. 2014, str. 349).

4 Obseg vloge za izdajo dovoljenja

ECB v postopku izdaje dovoljenja:

- preveri, ali subjekt izpolnjuje opredelitev kreditne institucije iz člena 4(1), točke 1 CRR, ter skupaj s pristojnim nacionalnim organom zagotovi, da so ob izdaji dovoljenja izpolnjene vse pravne zahteve;
- nato izda dovoljenje subjektu kot kreditni instituciji ob njegovi ustanovitvi ali, kjer je to ustrezno, vsebinsko spremeni obstoječe dovoljenje, npr. kar zadeva obseg dovoljenih bančnih dejavnosti (v primeru jurisdikcij brez univerzalne bančne licence).

Nadzorniki morajo ločeno oceniti vsako situacijo in transakcijo, ki bi lahko vplivala na to, ali subjekt potrebuje dovoljenje kot kreditna institucija, s čimer ugotovijo, ali je potrebno dovoljenje ali pa kaka druga oblika nadzorniške odobritve. V spodnjih razdelkih so ti vidiki podrobneje pojasnjeni.

4.1 Opredelitev kreditne institucije

V skladu s členom 4(1), točko (1) CRR »kreditna institucija« pomeni družbo, katere dejavnost obsega eno od naslednjega:

- (a) sprejemanje vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti in dajanje kreditov za svoj račun;
- (b) opravljanje katerekoli dejavnost iz oddelka A, točk (3) in (6) Priloge I k direktivi o trgih finančnih sredstev, pod pogojem, da družba ni trgovec s primarnimi surovinami in pravicami do emisije toplogrednih plinov, kolektivni investicijski sklad, zavarovalnica ali investicijsko podjetje, za katerega se v skladu s členom 8a CRD opusti zahteva po pridobitvi dovoljenja kot kreditna institucija, in če so izpolnjeni nekateri kvantitativni pragovi.

Alineja (a) se nanaša na »klasične kreditne institucije«, alineja (b) pa na »investicijska podjetja razreda 1«.²⁶

4.1.1 Sprejemanje vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti in dajanje kreditov za svoj račun

Člen 4(1), točka 1(a) CRR določa, da mora poslovanje družbe, da bi se kvalificirala kot kreditna institucija, kumulativno vključevati dve ključni bančni dejavnosti:

²⁶ Glej opombo 10.

(i) sprejemanje vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti in (ii) dajanje kreditov za svoj račun.

Ključni elementi omenjene opredelitve kreditne institucije (kot so »vloge«, »druga vračljiva sredstva«, »dajanje kreditov« ali »javnost«) v CRR niso definirani. Edina opredelitev izraza »vloga« v pravu Unije je člen 2(1), točka 3 direktive o sistemih jamstva za vloge.²⁷ Poleg tega med državami članicami obstajajo razlike v tem, kako so ti izrazi opredeljeni v nacionalni zakonodaji.²⁸

Da bi izraze enako razumeli vsi pristojni organi, so v razdelku 5.1 skupne metodologije ocenjevanja EBA navedeni ključni vidiki, ki jih je treba upoštevati pri njihovi razlagi, ne da bi to vplivalo na opredelitev teh izrazov v nacionalni zakonodaji.²⁹

Sredstva, prejeta v povezavi s ponujanjem specifičnih storitev, kot so plačilne storitve ali izdaja elektronskega denarja, so izrecno izvzeta iz pojma »vloga«.³⁰ Vložniki, ki opravljajo samo takšne storitve, se zato ne bi smeli šteti za kreditno institucijo.

²⁷ Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL L 173, 12. 6. 2014, str. 149), kot je bila prenesena v nacionalno zakonodajo. V skladu s členom 2(1), točka 3 direktive o sistemih jamstva za vloge: »vloga« pomeni pozitivni saldo, ki je posledica sredstev, ostalih na računu, ali začasnih stanj, ki so posledica običajnih bančnih transakcij, in jih mora kreditna institucija vrniti po veljavnih pravnih in pogodbenih pogojih, vključno z vezanim depozitom in hranilno vlogo, razen pozitivnega salda, kadar:
(a) se da njegov obstoj dokazati le s finančnim instrumentom, kot je opredeljen v členu 4(17) Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta, razen če gre za varčevalni produkt, katerega obstoj je mogoče dokazati s potrdilom o vlogi, ki se glasi na določeno ime, in ki obstaja v državi članici 2. julija 2014;
(b) njegova glavica ni odplačljiva po nominalni vrednosti;
(c) njegova glavica je odplačljiva samo s posebnim jamstvom ali sporazumom s strani kreditne institucije ali tretje osebe.«

²⁸ Glej tudi [Opinion of the European Banking Authority on elements of the definition of credit institution under Article 4\(1\), point 1, letter \(a\) of Regulation \(EU\) No 575/2013 and on aspects of the scope of the authorisation](#) (EBA/OP/2020/15).

²⁹ Glej tudi mnenje EBA v prejšnji opombi.

³⁰ Nadaljnje informacije so v členu 18(3) Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23. 12. 2015, str. 35), ki določa, da denarna sredstva, ki jih plačilne institucije prejmejo od uporabnikov plačilnih storitev, ne predstavljajo vloge, in v členu 6(3) Direktive 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L 267, 10. 10. 2009, str. 7).

Investicijska podjetja

Kar zadeva investicijska podjetja razreda 1, z vidika opredelitve »kreditne institucije« iz člena 4(1), točke 1(b) CRR, sprejemanje vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti in dajanje kreditov za svoj račun nista pogoja, da se štejejo za kreditne institucije. Odvisno od nacionalne zakonodaje mora investicijsko podjetje razreda 1, ki razmišlja o ponujanju tradicionalnih bančnih storitev (tj. sprejemanje vlog in dajanje kreditov) poleg ponujanja investicijskih storitev, pridobiti dovoljenje kot klasična kreditna institucija v skladu s členom 4(1), točko 1(a) CRR. Dovoljenje mora pridobiti bodisi v fazi začetne vloge ali pozneje, tako da zaprosi za razširitev dovoljenja, ki mu je bilo izdano na podlagi dejstva, da izpolnjuje opredelitev v členu 4(1), točki (1)(b) CRR.³¹

4.1.2 Skladnost z opredelitvijo

Kar zadeva klasične kreditne institucije, mora družba izvajati obe ključni dejavnosti (tj. (i) sprejemanje vlog ali drugih vračljivih sredstev in (ii) dajanje kreditov), da bi se kvalificirala kot kreditna institucija.^{32,33,34,35} Če torej ni popolnoma jasno, ali se izvajata obe bistveni bančni dejavnosti, bo ECB proučila temeljne razloge in izvedla ciljno usmerjeno analizo.

Čeprav mora subjekt vložnik sčasoma vzpostaviti obe dejavnosti, da bi se štel za kreditno institucijo, je med postopnim uvajanjem dejavnosti (npr. v prvih 12 mesecih) po izdaji licence sprejemljiva določena mera fleksibilnosti.

Če poslovni načrt ne predvideva rednega izvajanja obeh ključnih dejavnosti po razumnem uveljavljanem obdobju, bi moral vložnik premisliti o vlogi za izdajo dovoljenja kot kreditni instituciji in preveriti, ali bi bila na primer primernejša druga regulativna ureditev.

³¹ Glej uvodno izjavo 40 uredbe o investicijskih podjetjih. »Velikim investicijskim podjetjem, ki so se spremenila v kreditne institucije, bi morali omogočiti, da od javnosti sprejemajo vloge ali druga vračljiva sredstva in da dajejo kredite za svoj račun šele takrat, ko pridobijo dovoljenje za te dejavnosti v skladu z Direktivo 2013/36/EU. Opravljanje vseh takšnih dejavnosti, vključno s sprejemanjem vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti in dajanjem kreditov za svoj račun, ne bi smelo biti nujna zahteva, da bi bila podjetja obravnavana kot kreditne institucije. Sprememba, ki jo v zvezi z opredelitvijo kreditne institucije uvaja ta uredba, torej ne bi smela posegati v nacionalne ureditve o izdajanju dovoljenj, ki jih države članice uporabljajo v skladu z direktivama 2013/36/EU in (EU) 2019/2034, vključno z morebitnimi določbami, ki bi lahko bile po mnenju držav članic primerne za pojasnitev, katere dejavnosti lahko začnejo opravljati velika investicijska podjetja, ki jih zajema spremenjena opredelitev kreditnih institucij.«

³² ECB se navezuje na mnenje EBA. Glej [Opinion of the European Banking Authority on matters relating to the perimeter of credit institutions](#) (EBA/OP/2014/12).

³³ ECB se navezuje na mnenje EBA. Glej [Opinion of the European Banking Authority on elements of the definition of credit institution under Article 4\(1\), point 1, letter \(a\) of Regulation \(EU\) No 575/2013 and on aspects of the scope of authorisation](#) (EBA/OP/2020/15).

³⁴ Če splošni okvir skrbnega in varnega poslovanja, ki velja za kreditne institucije, ni najpriljubljenejši in najustreznejši okvir za nameravane dejavnosti, in če obstaja ustreznejša regulativna ureditev (npr. izdajanje elektronskega denarja in plačilne storitve), bo na to opozoril relevantni pristojni nacionalni organ.

³⁵ Odvisno od nacionalne zakonodaje lahko seznam finančnih dejavnosti, za katere je potrebna licenca, presega seznam dejavnosti iz Priloge I k CRD. Več podrobnosti je v razdelku 4.2.4 tega vodnika.

4.2 V katerih primerih je potrebna izdaja dovoljenja

4.2.1 Izdaja novega dovoljenja

Dovoljenje za začetek opravljanja dejavnosti klasične kreditne institucije velja za dejavnosti, zajete v opredelitvi kreditne institucije v skladu s členom 4(1), točko 1(a) CRR, ter vključuje vse dejavnosti, za katere velja vzajemno priznavanje v skladu s Prilogo I k CRD (glej okvir spodaj z naslovom »Seznam dejavnosti, za katere velja medsebojno priznavanje«). Velja tudi za druge regulirane dejavnosti, za katere je v skladu z nacionalno zakonodajo potrebno dovoljenje za namene skrbnega in varnega poslovanja.

Seznam dejavnosti, za katere velja medsebojno priznavanje

Seznam dejavnosti, za katere velja medsebojno priznavanje, naveden v Prilogi I k CRD, je naslednji:

1. Sprejemanje vlog in drugih vračljivih sredstev.
2. Posojanje, ki med drugim vključuje: potrošniške kredite, kreditne pogodbe v zvezi z nepremičninami, odkup terjatev z regresom ali brez njega, financiranje komercialnih poslov (vključno s forfetiranjem).
3. Finančni zakup.
4. Plačilne storitve, kakor so opredeljene v členu 4(3) Direktive (EU) 2015/2366.
5. Izdajanje in upravljanje drugih plačilnih sredstev (npr. potovalni čeki in bančne menice), če takšna dejavnost ni zajeta v točki 4.
6. Izdajanje garancij in drugih jamstev ter prevzemanje obveznosti.
7. Trgovanje za svoj račun ali za račun strank z: (a) instrumenti denarnega trga (čeki, blagajniški zapisi, potrdila o vlogah itd.); (b) tujo valuto; (c) finančnimi standardiziranimi terminskimi pogodbami in opcijami; (d) valutnimi in obrestnimi instrumenti; (e) prenosljivimi vrednostnimi papirji.
8. Sodelovanje pri izdaji vrednostnih papirjev in opravljanje s tem povezanih storitev.
9. Svetovanje podjetjem na področju strukture kapitala, poslovne strategije in sorodnih zadev ter svetovanje in storitve, povezane z združitvami in nakupi družb.
10. Denarnoposredniški posli.
11. Upravljanje s portfeljem naložb in svetovanje.
12. Hramba in upravljanje z vrednostnimi papirji.

13. Kreditne bonitetne storitve.
14. Oddajanje sefov.
15. Izdajanje elektronskega denarja, vključno z žetoni elektronskega denarja, kot je opredeljeno v členu 3(1), točki (7) uredbe o trgih kriptosredstev.³⁶
16. Izdaja žetonov, vezanih na sredstva, kot so opredeljeni v členu 3(1), točki 6 uredbe o trgih kriptosredstev.
17. Storitve v zvezi s kriptosredstvi, kot so opredeljene v členu 3(1), točki 16 uredbe o trgih kriptosredstev.³⁷

Investicijska podjetja

Investicijska podjetja razreda 1 imajo dovoljenje kot kreditna institucija v skladu s členom 8a CRD, kot je bil uveden s členom 62 direktive o investicijskih podjetjih. Dovoljenje jim omogoča, da še naprej opravljajo dejavnosti iz člena 4(1), točke 1(b) CRR, ob upoštevanju enega od naslednjih pogojev.

1. Investicijska podjetja, ki izpolnjujejo kvantitativne zahteve iz člena 4(1), točk (1)(b)(i) do (ii), in kvalitativne zahteve iz člena 4(1), točke (1)(b)(iii) CRR, lahko še naprej opravljajo te dejavnosti, če so predložila vlogo za dovoljenje kot kreditna institucija do 27. decembra 2020.
2. Investicijska podjetja, ki ne izpolnjujejo zgoraj navedenih kvantitativnih in kvalitativnih zahtev, lahko te dejavnosti še naprej opravljajo tako dolgo, dokler se ne zgodijo dogodki iz člena 8a(1), točk (a) ali (b) CRD. Te določbe investicijskim podjetjem, ki ponujajo investicijske storitve strankam v drugih državah članicah – bodisi na podlagi svobode opravljanja storitev bodisi prek ustanovitve podružnic v drugih državah članicah, ki niso matična država članica – omogočajo, da še naprej ponujajo takšne storitve v skladu z ureditvijo čezmejnega opravljanja storitev iz direktive o trgih finančnih instrumentov, dokler ne pridobijo dovoljenja kot kreditna institucija.

Potem ko je investicijsko podjetje razreda 1 pridobilo dovoljenje kot kreditna institucija v skladu s členom 4(1), točko 1(b) CRR, bo lahko izkoristilo sistem čezmejnega opravljanja bančnih storitev, kot je opredeljen v členu 35 in sledečih določbah CRD, kar mu bo omogočilo, da še naprej opravlja dejavnosti poslovanja za svoj račun in izvajanja storitev prve prodaje finančnih instrumentov oz. plasiranja finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa. Investicijska podjetja, ki postanejo investicijska podjetja razreda 1 – ker presegajo pragove iz člena 4(1), točk (b)(i) do (iii) CRR ali ker je prišlo do sprememb v poslovnem modelu – morajo zaprositi za dovoljenje kot kreditna institucija, da bi zagotovila skladnost z zahtevami glede skrbnega in varnega poslovanja iz okvira CRR/CRD.

³⁶ Uredba (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937 (UL L 150, 9. 6. 2023, str. 40).

³⁷ Storitve in dejavnosti iz oddelkov A in B Priloge I k direktivi o trgih finančnih instrumentov so ravno tako predmet medsebojnega priznavanja v skladu s CRD, če se nanašajo na finančne instrumente iz oddelka C Priloge I k navedeni direktivi.

Ali lahko investicijska podjetja razreda 1 pridobijo dovoljenje za opravljanje dejavnosti iz Priloge I k CRD, je odvisno od nacionalne zakonodaje, s katero je bil prenesen člen 8a CRD.

4.2.2 Univerzalno dovoljenje in dovoljenje za vsako dejavnost posebej

V nekaterih državah znotraj EMN³⁸ se uporablja koncept univerzalnega dovoljenja, kar pomeni, da odločitev ECB o izdaji dovoljenja zajema vse dejavnosti, ki so navedene v Prilogi I k CRD in v okvirju z naslovom »Seznam dejavnosti, za katere velja medsebojno priznavanje«. V drugih državah članicah se dovoljenje izda za vsako dejavnost posebej ter zajema samo tiste dejavnosti, za katere je dovoljenje izdano (glej razdelek 5.2 skupne metodologije ocenjevanja EBA).

Investicijska podjetja

Nacionalna zakonodaja določa, v kolikšni meri lahko investicijska podjetja razreda 1 pridobijo dovoljenje za druge dejavnosti poleg tistih iz točk (3) in (6) oddelka A Priloge I k direktivi o trgih finančnih instrumentov, in sicer dejavnosti iz opredelitve člena 4(1), točke 1(b) CRR.

4.2.3 Sprememba sedeža/kraja registracije iz ene države EMN v drugo

Ker je dovoljenje izdano na podlagi zakonodaje Unije, kot je bila prenesena v veljavno nacionalno zakonodajo, v primerih, ko namerava kreditna institucija zamenjati kraj registracije ali prenesti svoj sedež v drugo državo (tj. drugo državo članico EU, ki sodeluje v EMN), same licence ni mogoče preprosto prenesti. Nasprotno, kreditna institucija bo potrebovala novo licenco ECB v skladu z nacionalno zakonodajo države, kamor bo prenesen sedež.

4.2.4 Zahtevano dovoljenje po nacionalni zakonodaji

Dejavnosti, ki jih ureja nacionalna zakonodaja, lahko presegajo tiste, ki so navedene v Prilogi I k CRD in v okvirju zgoraj. Kadar nacionalna zakonodaja zahteva, da kreditna institucija pridobi dovoljenje, preden začne izvajati določeno finančno dejavnost, mora ECB sprejeti odločitev o izdaji dovoljenja, tudi če ta dejavnost ni na seznamu dejavnosti v Prilogi I k CRD, saj je takšna zahteva po pridobitvi dovoljenja skladna z nadzorno funkcijo, ki je po zakonodaji EU prenesena na ECB.³⁹

³⁸ Te države članice so Belgija, Estonija, Irska, Grčija, Španija, Francija, Italija, Ciper, Latvija, Luksemburg, Malta, Nizozemska in Portugalska.

³⁹ V skladu s členom 78(5) okvirne uredbe o EMN »odločitev o izdaji dovoljenja pokriva vlagateljeve dejavnosti v vlogi kreditne institucije, kot je določeno v upoštevnem nacionalnem pravu [...]«.

4.2.5 Razširitev dovoljenja

V primeru izdaje dovoljenja za vsako dejavnost posebej mora kreditna institucija, kot je opredeljena v členu 4(1), točki 1(a) CRR, zaprositi za razširitev dovoljenja, če namerava opravljati (i) novo regulirano dejavnost, ki je navedena v Prilogi I k CRD in v okvirju zgoraj z naslovom »Seznam dejavnosti, za katere velja medsebojno priznavanje« ter še ni zajeta s sedanjim dovoljenjem, ali (ii) novo regulirano dejavnost, za katero je v skladu z nacionalno zakonodajo potrebno dovoljenje za namene skrbnega in varnega poslovanja.

Investicijska podjetja

Kar zadeva investicijska podjetja razreda 1, je razširitev dovoljenja odvisna od nacionalne zakonodaje (glej okvirja v razdelkih 4.2.1 in 4.2.2 zgoraj, ki se nanašata na investicijska podjetja).⁴⁰

4.2.6 Sprememba kategorije dovoljenja

Kadar nacionalna zakonodaja predvideva različne kategorije dovoljenj znotraj opredelitve kreditne institucije v CRR (npr. »standardne« kreditne institucije in »specializirane« kreditne institucije), se odločitev o dovoljenju izda na podlagi ocene specifičnih dejavnosti, ki se bodo izvajale v kontekstu vsake kategorije. Sprememba kategorije načeloma in odvisno od določb nacionalne zakonodaje terja drugačno oceno, zato je treba izdati odločitev o dovoljenju.

4.2.7 Sprememba pravne oblike

Sprememba pravne oblike kreditne institucije lahko terja izdajo dovoljenja, če sprememba privede do situacije, ko obstoječe dovoljenje ne pokriva v zadostni meri poslovanja ali drugih vidikov subjekta (ali v izjemnih primerih, ko dovoljenje sploh ne obstaja). V tem primeru bi bilo potrebno novo ali razširjeno dovoljenje.

Če sprememba pravne oblike ne terja odločitve o izdaji dovoljenja, je lahko še vedno potrebna druga vrsta nadzorniške odobritve, na primer zaradi spremembe konstitutivnih dokumentov kreditne institucije (npr. statuta).

⁴⁰ Če namerava investicijsko podjetje razreda 1 sprejemati vloge ali druga vračljiva sredstva od javnosti in dajati kredite za svoj račun, potem bo moral subjekt – odvisno od okoliščin primera in nacionalne zakonodaje – zaprositi za spremembo dovoljenja, da bodo zajete dejavnosti iz opredelitve v členu 4(1), točki 1(a) CRR. Glej tudi uvodno izjavo 40 uredbe o investicijskih podjetjih in Delegirano uredbo (EU) 2022/2579. Denimo po francoski zakonodaji je dovoljenje v skladu s členom 4(1), točko 1(b) CRR specializirano dovoljenje, ta specializirana kreditna institucija pa »lahko izvaja samo posle, ki izhajajo iz zakonskih in regulativnih določb, ki so specifične zanjo, ali iz odločitve o izdaji dovoljenja, ki se nanaša nanjo« (člen L513-1 francoskega monetarnega in finančnega zakonika).

4.2.8 Prenos dovoljenja, združitve in delitve, premostitvene banke in začasne kreditne institucije

Načeloma dovoljenja, ki je bilo izdano določenemu subjektu, ni mogoče prenesti na drug subjekt.

Združitve dveh kreditnih institucij, ki nimata dovoljenja za opravljanje enakih dejavnosti, terjajo novo odločitev o izdaji dovoljenja. Če prevzemna institucija ni kreditna institucija ali nima dovoljenja za nekatere dejavnosti prevzete institucije (npr. ker koncept univerzalne bančne licence ne velja), je potrebna nova odločitev o izdaji dovoljenja ali, odvisno od specifičnih zahtev v nacionalni zakonodaji, razširitev dovoljenja prevzemne institucije. Poleg tega je možno, da bo treba o postopku izdaje dovoljenja in o drugih veljavnih (nadzorniških) odobritvah v zvezi z združitvijo odločati sočasno in morebiti s strani različnih organov. S stališča ECB je dobra praksa, da vložniki začnejo pogovore z nadzorniki pred oddajo vloge, da se v zgodnji fazi postopka razjasnijo postopkovni vidiki, zahteve po informacijah in časovnica.

Členi 27h, 27i in 27j CRD zajemajo področje uporabe, zahteve glede uradnega obveščanja ter ocenjevalne kriterije v primeru združitve in delitve. Opozoriti velja, da se ocena združitve ali delitve ne izvaja kot samostojen postopek, kadar sovпада s postopkom izdaje dovoljenja v skladu s členom 8 CRD. Zato bo v tem primeru ocena relevantnega dovoljenja zajemala tudi oceno relevantne združitve ali delitve, vključno z izvedbenim načrtom.

4.2.8.1 Premostitvene banke

V primeru prenosa dejavnosti iz kreditne institucije v premostitveno banko v kontekstu reševanja (člena 40 in 41 direktive o sanaciji in reševanju bank⁴¹) mora premostitvena banka začeti postopek izdaje dovoljenja, saj dovoljenja subjekta v postopku reševanja ni mogoče prenesti.⁴² V teh primerih se lahko v skladu s členom 41(1) direktive o sanaciji in reševanju bank, če je to potrebno za uresničitev ciljev reševanja, premostitvena banka ustanovi in pridobi dovoljenje, ne da bi na začetku delovanja krajši čas izpolnjevala vse zahteve iz CRD. Če se ECB odloči izdati takšno dovoljenje na podlagi zahtevka organa za reševanje, mora ECB navesti obdobje, v katerem je premostitvena institucija izvzeta iz izpolnjevanja relevantnih zahtev (člen 41(1) direktive o sanaciji in reševanju bank).

Izdaja dovoljenja premostitveni banki poteka v sodelovanju z drugimi organi, zlasti z Enotnim odborom za reševanje oziroma z nacionalnim organom za reševanje, odvisno od konkretnega primera. Po potrebi se lahko vključijo tudi drugi organi.

⁴¹ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12. 6. 2014, str. 190).

⁴² Premostitvena banka je institucija, ki je v celoti ali delno v lasti enega ali več javnih organov ali jo obvladuje organ za reševanje, njen glavni namen pa je zagotoviti, da se strankam propadajoče institucije še naprej ponujajo osnovne finančne storitve in da se še naprej izvajajo nujne finančne dejavnosti.

4.2.8.2 Začasne kreditne institucije

Transakcije včasih terjajo, da se nekatere bančne dejavnosti izločijo in preselijo v nov subjekt, preden je te dejavnosti mogoče združiti s potencialnim pridobiteljem.⁴³ Ti subjekti se imenujejo začasne kreditne institucije, saj običajno obstajajo le kratko časovno obdobje. Če se začasna kreditna institucija kvalificira kot kreditna institucija v skladu s CRR (tj. prenesene dejavnosti so relevantne z vidika CRR), mora imeti dovoljenje kot kreditna institucija. Vseeno je mogoče narediti izjemo, odvisno od primera do primera, kadar pričakovano trajanje obstoja začasnega subjekta sovpada z omejenim časom, ki je potreben za dokončanje pravnih transakcij v zvezi z združitvijo. V takšnih primerih je s stališča ECB dobra praksa, da vložniki zgodaj v postopku začnejo pogovore z nadzorniki pred oddajo vloge.

⁴³ Eden od primerov je denimo prodaja podrejene družbe s strani skupine, kadar določene dejavnosti podrejene družbe ostanejo v skupini. Dejavnosti, ki ostanejo v skupini, je na primer mogoče izločiti in preseliti v novo pravno osebo ter nato združiti z drugim subjektom v skupini.

5 Ocenjevanje

5.1 Splošne zahteve

Nadzorniki ocenijo vloge za izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije, vključno s spremembami obstoječega dovoljenja (skupaj z razširitvijo dovoljenja) in vlogami investicijskih podjetij razreda 1, v skladu s členi 10 do 14 CRD, kot so bili preneseni v nacionalno zakonodajo ter so podrobneje določeni v razdelkih 7 do 10 skupne metodologije ocenjevanja EBA.

V nadzorniško ocenjevanje so zajeta naslednja področja:

- poslovni načrt in organizacijska struktura kreditne institucije vložnice;
- kapital ob izdaji dovoljenja, vključno z zneskom, viri in časovnim okvirom kapitalizacije kreditne institucije vložnice;
- ocena sposobnosti in primernosti upravljalnega organa kreditne institucije vložnice v vodstveni in nadzorni funkciji;
- ocena primernosti neposrednih in posrednih delničarjev kreditne institucije vložnice;
- preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma (PPDFT) z vidika skrbnega in varnega poslovanja (znotraj omejitev, pojasnjenih v razdelku 6 tega vodnika).

Omenjena področja ocenjevanja so obravnavana v spodnjih razdelkih.

5.2 Poslovni načrt in organizacijska struktura

V tem razdelku je splošen pregled različnih elementov, ki izhajajo iz razlage regulativnih politik.^{44,45} Vključuje naslednjih šest glavnih področij: (i) oceno poslovnega načrta; (ii) upravljalni organ; (iii) organizacijsko strukturo; (iv) notranje kontrole in okvir upravljanja tveganj; (v) IT infrastrukturo in IKT politiko, operativno odpornost ter načrt in politiko neprekinjenega poslovanja; (vi) ureditev zunanjega izvajanja.

⁴⁴ Razdelek tako zajema zadeve iz člena 10(1) in (2) CRD, ki se nanašajo na organizacijsko strukturo in (upravljavsko) ureditev kreditne institucije vložnice ter na njene procese in mehanizme. Zajema tudi člen 13 CRD, ki obravnava dejansko vodenje kreditne institucije vložnice.

⁴⁵ V skladu z delegirano uredbo Komisije o izdaji dovoljenja je treba zagotoviti, da se kreditna institucija vložnica skrbno in preudarno upravlja ter da ima zanesljivo upravljavsko ureditev. Člena 5 in 7 delegirane uredbe skupaj s Prilogo I vsebujeta podrobnosti o glavnih informacijah, ki jih je treba predložiti za izvedbo take ocene. Z vidika ocenjevanja se razdelek 9 skupne metodologije ocenjevanja EBA nanaša na notranje upravljanje kreditne institucije vložnice. Reference na relevantne smernice so v odstavku 128 skupne metodologije ocenjevanja EBA.

5.2.1 Ocena poslovnega načrta

V razdelku 7 skupne metodologije ocenjevanja EBA so podrobno pojasnjeni metodologija in elementi, ki bi jih morali pristojni organi oceniti, da oblikujejo mnenje o uspešnosti in vzdržnosti vložnikovega poslovnega modela ter o njegovi sposobnosti, da v obdobju poslovnega načrta izpolnjuje zahteve glede skrbnega in varnega poslovanja. Poleg tega so v Vodniku ECB o postopkih v zvezi s kvalificiranim deležem dodatne informacije o metodologiji, ki se uporablja za nadzorniško ocenjevanje poslovnih načrtov.⁴⁶

Eden od elementov, ki jih je uvedla skupna metodologija ocenjevanja EBA, je, da mora biti stresni scenarij, ki ga predloži kreditna institucija vložnica, »resen, vendar verjeten«. Da bi nadzorniki zagotovili, da je stresni scenarij, ki ga je predložila kreditna institucija vložnica, resen, vendar verjeten, bodo ocenili, ali je stresni scenarij na splošno sorazmeren z vložničnim profilom tveganosti in poslovnim modelom ter z naravo, obsegom in kompleksnostjo njenih dejavnosti, v skladu z načelom sorazmernosti, kot je določeno v zgoraj omenjenih smernicah. Tako bodo nadzorniki ocenili naslednje.

- Resnost predpostavk o stresu, pri čemer po potrebi preučijo statistično analizo v ozadju glede dejavnikov in parametrov tveganj, vključno z verjetnostjo ali pogostostjo pojavljanja.
- Metodologije, s katerimi se scenariji prevedejo v vpliv na regulativni in ekonomski kapital, ter zlasti metodologije, s katerimi se dejavniki tveganj prevedejo v relevantne parametre tveganj (npr. verjetnost neplačila, izguba ob neplačilu, odpisi, odbitki poštene vrednosti itd.). Nadzorniki bodo tudi ocenili, ali so makroekonomske predpostavke vsaj usklajene z uradnimi konsenznimi pesimističnimi napovedmi ali scenariji iz stresnih testov EBA na ravni EU, kadar so na voljo/relevantni.
- Ali se predpostavlja, da se bodo stresni dogodki pojavili na tisti točki znotraj obdobja napovedi, kjer bodo imeli največji učinek.
- Kvantifikacija in razkritje neto učinka razpoložljivih ukrepov vodstva (brez neposrednih ali posrednih stroškov) skupaj in posamično, tudi ob upoštevanju medsebojne povezanosti ukrepov.
- Kvantifikacija in razkritje neto učinka razpoložljivih ukrepov vodstva ločeno od vpliva, ki ga ima stresni dogodek (tj. učinka stresnega scenarija pred ukrepi in po ukrepih vodstva).
- Upoštevanje časa kot dejavnika pri kvantifikaciji neto učinka ukrepov vodstva (npr. nekateri ukrepi vodstva terjajo minimalen čas za izvedbo).
- Ali bi se izkazalo, da v primeru stresa ukrepi vodstva niso razpoložljivi ali ekonomični.

⁴⁶ Glej [Vodnik o postopkih v zvezi s kvalificiranim deležem](#) na spletnem mestu ECB o bančnem nadzoru.

- Ali je izvedbeni načrt realističen in trden z vidika skrbnega in varnega poslovanja. Ocena bi morala biti sorazmerna s specifičnimi podrobnostmi primera ob upoštevanju velikosti, kompleksnosti in profila tveganosti subjektov, vključenih v predlagano operacijo. Odražati bi morala tudi razsežnost morebitnih sinergij med subjekti, kar zadeva skladnost z zahtevami glede skrbnega in varnega poslovanja.⁴⁷

V specifičnih primerih, ko poslovni načrt domnevno prinaša povečana tveganja zaradi narave poslovnega modela (npr. v primeru fintech bank), ECB oceni tudi vložnikov izstopni načrt. Izstopni načrt določa, kako lahko vložnik na lastno pobudo preneha poslovati na nadzorovan in solventen način, ne da bi škodoval potrošnikom, povzročil motnje finančnega sistema ali potreboval regulativni poseg.⁴⁸

5.2.2 Upravljalni organ

Razdelek 9.2 skupne metodologije ocenjevanja EBA opisuje nadzorniško ocenjevanje upravljalnega organa. Pristojni organi med drugim ocenijo primernost članov upravljalnega organa in po potrebi nosilcev ključnih funkcij (glej razdelek 5.4 v tem vodniku). Pri tem se sklicujejo tudi na smernice EBA o notranjem upravljanju in skupne smernice EBA in ESMA o ocenjevanju primernosti članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij (EBA/GL/2021/06).

5.2.3 Organizacijska struktura

Organizacijska struktura je ocenjena v skladu z razdelkom 9.3 skupne metodologije ocenjevanja EBA, ki opisuje ocenjevanje glavnih vidikov organizacijske strukture s strani pristojnih organov.

5.2.4 Okvir notranjih kontrol in upravljanja tveganj

Razdelek 9.4 skupne metodologije ocenjevanja EBA določa, kako pristojni organi ocenjujejo okvir notranjih kontrol in upravljanja tveganj v kreditni instituciji vložnici.⁴⁹ Člena 4 in 5 delegirane uredbe Komisije o izdaji dovoljenja določata, katere

⁴⁷ To velja, kadar ocena relevantnega dovoljenja zajema tudi oceno zadevne združitve ali delitve, kot je predvideno v členih 27h, 27i in 27j CRD.

⁴⁸ ECB navadno ovrednoti tudi specifične sprožilce izhodnega načrta, ki so na splošno usklajeni z naravo poslovnega modela. Sprožilci se navadno opredelijo s kvantitativnimi merili, kot so kapital, likvidnost in dobičkonosnost. Z določitvijo jasnih pragov sprožilci omogočajo natančno razumevanje, kdaj je točka sprožitve dosežena in kakšna je časovnica, da se obvesti zadevni nadzornik.

⁴⁹ Pri ocenjevanju okvira notranjih kontrol in upravljanja tveganj je pomembno upoštevati, da so odločitve o izdaji dovoljenja usmerjene v prihodnost ter da je zahtevno ocenjevati dejansko učinkovitost organizacijske strukture in ukrepov. Pristojni organi bi se morali pri ocenjevanju okvira notranjih kontrol in upravljanja tveganj osredotočati na to, da nameravana struktura in ustroj nimata pomanjkljivosti, ki bi vplivale na dejansko učinkovitost po začetku poslovanja.

dokumente je treba predložiti (tj. opis relevantnih politik,⁵⁰ skupaj z dokumenti, ki kažejo notranjo organizacijo na področju notranjih kontrol).

5.2.5 IT infrastruktura in IKT politika, operativna odpornost ter načrt in politika neprekinjenega poslovanja

V skladu z veljavnimi standardi se od kreditne institucije vložnice pričakuje, da opiše in demonstrira ustreznost IT strukture in okvira, skupaj z opisom relevantnih politik, kot so določene v delegirani uredbi Komisije o izdaji dovoljenja,⁵¹ v skupni metodologiji ocenjevanja EBA (razdelek 9.4.8), v smernicah EBA o upravljanju tveganj v zvezi z IKT in varnostjo ter v smernicah EBA o ocenjevanju tveganj v zvezi z IKT v okviru procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP).

5.2.6 Ureditev zunanjega izvajanja

Vložnik mora predložiti seznam dejavnosti, ki bodo po načrtih oddane v zunanje izvajanje tretjim ponudnikom (bodisi znotraj bodisi zunaj skupine, katere sestavni del je subjekt), skupaj z relevantno dokumentacijo, kot je navedeno v členu 5(1)(f) delegirane uredbe Komisije o izdaji dovoljenja.

V poštev bi prišla tudi bolj omejena ocena, kadar je kreditna institucija del skupine, ki je že pod evropskim bančnim nadzorom, vložnik izvaja politike zunanjega izvajanja celotne skupine, politike skupine pa so že bile pozitivno ocenjene.

5.3 Kapital ob izdaji dovoljenja

Ko nadzorniki ocenjujejo kapital kreditne institucije vložnice, ovrednotijo znesek, časovni okvir in vire kapitalskih prilivov v poslovnem načrtu. Nadzorniki tako ocenijo, ali kreditna institucija vložnica v prvih treh letih poslovanja izpolnjuje začetne⁵²

⁵⁰ Člen 4, točka (g) delegirane uredbe Komisije o izdaji dovoljenja določa, da mora vloga za izdajo dovoljenja kreditni instituciji vsebovati »pregled naslednjih okvirov in politik kreditne institucije vložnice: (i) okvira za upravljanje tveganj s pojasnilom okvirne strategije kreditne institucije vložnice za ugotavljanje in upravljanje tveganj za njeno poslovanje, vključno s tveganji pranja denarja in financiranja terorizma, opisom strategije za upravljanje navedenih tveganj in vključno s sprejemljivim tveganjem, izjavo o nagnjenosti k prevzemanju tveganj in ukrepi za uskladiitev ocenjenega tveganja z nagnjenostjo k prevzemanju tveganj; (ii) politike upravljanja likvidnostnega tveganja; (iii) politike koncentracije in razpršenosti financiranja; (iv) politike upravljanja zavarovanja s premoženjem; (v) politike vlog; (vi) politike najemanja in dajanja posojil; (vii) politike tveganja koncentracije; (viii) politike oblikovanja oslabitev in rezervacij; (ix) politike izplačevanja dividend; (x) politike za trgovalno knjigo«.

⁵¹ Člen 5(1), točka (e) delegirane uredbe Komisije o izdaji dovoljenja določa, da mora vloga za izdajo dovoljenja kreditni instituciji vsebovati »(iv) načrt in politike neprekinjenega poslovanja, vključno s pregledom razpoložljivih rezervnih sistemov in sistemov sanacije ter načrtov, ki zagotavljajo razpoložljivost ključnega osebja v okoliščinah neprekinjenega poslovanja«.

⁵² Ustanovni kapital je fiksni znesek, določen v nacionalni zakonodaji države članice, v kateri je bila oddana vloga za izdajo dovoljenja, s katero je bil prenesen člen 12 CRD. Po členu 93(1) CRR se kapital institucije ne sme zmanjšati pod znesek zahtevanega ustanovnega kapitala v času izdaje dovoljenja.

kapitalske zahteve, ki temeljijo na tveganjih⁵³ in finančnem vzvodu,⁵⁴ kakor tudi omejitve velikih izpostavljenosti,⁵⁵ in sicer tako po osnovnem scenariju kot tudi po resnem, vendar verjetnem stresnem scenariju. Ocena temelji na finančnih projekcijah, ki jih je pripravila kreditna institucija vložnica, potem ko so jih nadzorniki natančno pregledali in kritično ovrednotili. Pri določanju zahtevanega zneska, časovnega okvira in virov kapitala ob izdaji dovoljenja nadzorniki razlikujejo med tem, kaj je potrebno, da bi kreditna institucija vložnica izpolnjevala zgoraj navedene kapitalske zahteve v prvih 12 mesecih, in tem, kaj je potrebno, da bi jih izpolnjevala v prvih 36 mesecih poslovanja, kot je pojasnjeno v nadaljevanju.

5.3.1 Zahtevani znesek kapitala ob izdaji dovoljenja

V skladu z odstavkom 116 skupne metodologije ocenjevanja EBA je zahtevani znesek kapitala ob izdaji dovoljenja znesek kapitala, ki naj bi po odbitkih, bonitetnih filterih in akumuliranih izgubah zagotovil, da kreditna institucija vložnica v *prvih 36 mesecih poslovanja* ves čas izpolnjuje začetne kapitalske zahteve, ki temeljijo na tveganjih in finančnem vzvodu, kakor tudi omejitve velikih izpostavljenosti, in sicer tako po osnovnem scenariju kot tudi po resnem, vendar verjetnem stresnem scenariju. V tabeli 1 so povzete smernice iz odstavka 116 skupne metodologije ocenjevanja EBA. Prikazuje šest različnih števil (po eno za vsako od treh kapitalskih zahtev po dveh alternativnih scenarijih). Znesek zahtevanega kapitala ob izdaji dovoljenja je določen kot najvišji izmed teh šestih števil. Poleg tega v primerih, ko so relevantne tudi omejitve velikih izpostavljenosti, tabela 1 vsebuje osem različnih števil (npr. kadar namerava kreditna institucija vložnica preseliti sedež ali pridobiti portfelj, lahko kapitalske zahteve v zvezi z velikimi izpostavljenostmi presegajo potrebe po kapitalu iz drugih treh kapitalskih zahtev).

⁵³ Del 3 CRR.

⁵⁴ Del 7 CRR.

⁵⁵ Del 4 CRR.

Tabela 1

Zahtevani znesek kapitala ob izdaji dovoljenja (primer)

	Osnovni scenarij		Stresni scenarij	
	Znesek (v mio EUR)		Znesek (v mio EUR)	
Celotna kapitalna zahteva¹⁾ do 36. meseca	36		36	
+ Odbitki in bonitetni filtri do 36. meseca	3	68	3	75
+ Akumulirane izgube do 36. meseca	29		36	
Minimalni ustanovni kapital²⁾	5		5	
+ Akumulirane izgube do 36. meseca	29	34	36	41
Zahtevani količnik finančnega vzvoda do 36. meseca	50		47	
+ Odbitki in bonitetni filtri do 36. meseca	3	82	3	86
+ Akumulirane izgube do 36. meseca	29		36	
Zahteve v zvezi z velikimi izpostavljenostmi do 36. meseca³⁾				
+ Odbitki in bonitetni filtri do 36. meseca				
+ Akumulirane izgube do 36. meseca				
Zahtevani znesek kapitala ob izdaji dovoljenja	86			

Opomba:

1) V nekaterih jurisdikcijah se celotna kapitalna zahteva določi tako, da je vključen tudi kapitalni pribitek, s čimer se krijejo dodatna tveganja pri zagonskih podjetjih.

2) Zahteva glede minimalnega ustanovnega kapitala mora upoštevati ne samo člen 4(1), točko (51) CRR, ampak tudi člen 93(1) CRR.

3) To velja samo za vložnike, ki v poslovnem načrtu predvidevajo velike izpostavljenosti.

5.3.2 Časovni okvir in viri potrebnega kapitala ob izdaji dovoljenja

V skladu z odstavkom 123 skupne metodologije ocenjevanja EBA mora biti del zahtevanega zneska kapitala, ki naj bi zagotovil, da kreditna institucija vložnica v prvih 12 mesecih poslovanja ves čas izpolnjuje začetne kapitalne zahteve, ki temeljijo na tveganjih in finančnem vzvodu, kakor tudi omejitve velikih izpostavljenosti, in sicer tako po osnovnem scenariju kot tudi po resnem, vendar verjetnem stresnem scenariju, vplačan, preden ECB izda dovoljenje za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije. V tabeli 2 so povzete smernice iz odstavka 123 skupne metodologije ocenjevanja EBA. Prikazuje šest različnih števil (po eno za vsako od treh kapitalnih zahtev po dveh alternativnih scenarijih). Znesek računovodskega kapitala, ki ga je treba vplačati, preden ECB izda dovoljenje, je določen kot najvišji od teh šestih števil. Poleg tega v primerih, ko so relevantne tudi omejitve velikih izpostavljenosti, tabela 2 vsebuje osem različnih števil (npr. kadar namerava kreditna institucija vložnica preseliti sedež ali pridobiti portfelj, lahko kapitalne zahteve v zvezi z velikimi izpostavljenostmi presegajo potrebe po kapitalu iz drugih treh kapitalnih zahtev).

Tabela 2

Zahtevani znesek kapitala, ki ga je treba vplačati, preden ECB izda dovoljenje (primer)

	Osnovni scenarij		Stresni scenarij	
	Znesek (v mio EUR)		Znesek (v mio EUR)	
Celotna kapitalska zahteva do 12. meseca	12		10	
+ Odbitki in bonitetni filtri do 12. meseca	3	27	3	28
+ Akumulirane izgube do 12. meseca	12		15	
Minimalni ustanovni kapital ¹⁾	5		5	
+ Akumulirane izgube do 12. meseca	12	17	15	20
Zahtevani količnik finančnega vzvoda do 12. meseca	6		5	
+ Odbitki in bonitetni filtri do 12. meseca	3	21	3	23
+ Akumulirane izgube do 12. meseca	12		15	
Zahteve v zvezi z velikimi izpostavljenostmi do 12. meseca ²⁾				
+ Odbitki in bonitetni filtri do 12. meseca				
+ Akumulirane izgube do 12. meseca				
Zahtevani znesek kapitala, ki ga je treba vplačati, preden ECB izda dovoljenje	28			

Opomba:

1) Zahteva glede minimalnega ustanovnega kapitala mora upoštevati ne samo člen 4(1), točko (51) CRR, ampak tudi člen 93(1) CRR.
2) To velja samo za vložnike, ki v poslovnem načrtu predvidevajo velike izpostavljenosti.

V skladu s členom 6(1) delegirane uredbe Komisije o izdaji dovoljenja mora kreditna institucija vložnica predložiti dokazilo, da so delničarji vplačali kapital. V skladu z odstavkom 124 skupne metodologije ocenjevanja EBA pristojni organ preveri, ali je bil kapital dejansko vplačan. Če veljavna nacionalna zakonodaja eksplicitno ne zahteva, da je treba minimalni ustanovni kapital vplačati, preden ECB izda dovoljenje, mora pozitivna odločitev o izdaji dovoljenja v skladu z odstavkom 125 skupne metodologije ocenjevanja EBA vključevati odložni pogoj, po katerem dovoljenje postane veljavno šele potem, ko je zahtevani znesek kapitala vplačan.

V skladu z odstavkom 122 skupne metodologije ocenjevanja EBA pristojni organ preveri, ali je kapital kreditne institucije, ki bo pridobila dovoljenje, jasno ločen od kapitala in sredstev delničarjev od trenutka, ko mora biti kapital vplačan ter v celoti in brez omejitev razpoložljiv kreditni instituciji, ki bo pridobila dovoljenje.

V skladu z odstavkom 126 skupne metodologije ocenjevanja EBA bi moral delež zahtevanega zneska kapitala, ki naj bi zagotovil, da kreditna institucija vložnica v drugem in tretjem letu poslovanja ves čas izpolnjuje začetne kapitalske zahteve, ki temeljijo na tveganjih in finančnem vzvodu, kakor tudi omejitve velikih izpostavljenosti, in sicer tako po osnovnem scenariju kot tudi po resnem, vendar verjetnem stresnem scenariju, izhajati iz virov financiranja, ki so po ocenah »takoj na voljo«. Prihodnji kapitalski prilivi, katerih vrednost je v času izdaje dovoljenja negotova (kot so prihodnji dobički delničarjev, kapital, zbran v prihodnji prvi javni prodaji, izdaja dolžniških instrumentov na trgu ali prihodki od prihodnje prodaje volatilnega ali nelikvidnega finančnega premoženja), morda ne bodo ustrezali opredelitvi takoj razpoložljivih virov kapitala. Nasprotno lahko opredelitvi takoj razpoložljivih virov kapitala ustrezajo dogovori ali pogodbe o zagotovitvi kapitala, ki so jih sklenili delničarji, ali načrtovane izdaje dodatnega temeljnega

kapitala/dodatnega kapitala znotraj skupine, kadar ima nadrejena oseba dovolj presežnega kapitala.

5.4 Ocenjevanje sposobnosti in primernosti upravljalnega organa

Člani upravljalnega organa vložnika morajo biti ocenjeni z vidika tega, ali izpolnjujejo zahteve glede sposobnosti in primernosti (»primernost«) v skladu z drugim stavkom člena 13(1) CRD, kot je bil prenesen v nacionalno zakonodajo.⁵⁶ To velja za vse člane upravljalnega organa, bodisi v izvršni bodisi v nadzorni funkciji (ne glede na strukturo uprave).

Pristojni organi ocenijo tudi primernost nosilcev ključnih funkcij, kjer je to relevantno v skladu z nacionalno zakonodajo. Primernost nosilcev ključnih funkcij je ocenjena v skladu s CRD, kot je bila prenesena v nacionalno zakonodajo.⁵⁷

Sama odločitev o izdaji dovoljenja vključuje oceno sposobnosti in primernosti vseh članov upravljalnega organa in – če tako določa nacionalna zakonodaja – nosilcev ključnih funkcij.

Za razliko od ocenjevanja sposobnosti in primernosti novih članov uprave, ki ga nadzorniki izvajajo skozi čas, ECB v postopku izdaje dovoljenja oceni, ali so potencialni člani upravljalnega organa sposobni in primerni tako v primeru pomembnih kot tudi manj pomembnih institucij. Vendar po sprejetju odločitve o začetnem dovoljenju nadaljnja imenovanja v upravljalni organ ali njegove spremembe ne bodo vplivali na odločitev o začetnem dovoljenju niti terjali novega dovoljenja.

Kriteriji, ki se uporabljajo pri ocenjevanju imenovanj v upravljalni organ v okviru postopka izdaje dovoljenja, so enaki kriterijem, ki se uporabljajo pri običajnem ocenjevanju sposobnosti in primernosti.⁵⁸ Te kriterije dopolnjujejo skupne smernice ESMA in EBA o ocenjevanju primernosti članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij ter Vodnik ECB o ocenjevanju sposobnosti in primernosti.⁵⁹

⁵⁶ Člen 13(1) CRD določa, da »pristojni organi kreditni instituciji izdajo dovoljenje za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije le, kadar vsaj dve osebi dejansko vodita posle kreditne institucije vložnice« (t. i. načelo štirih oči). Ob upoštevanju tega in brez poseganja v določbe nacionalne zakonodaje o gospodarskih družbah morata biti v vlogi za izdajo dovoljenja identificirani najmanj dve osebi, ki bosta dejansko vodili poslovanje nove kreditne institucije.

⁵⁷ Po členu 91a(1) CRD so nadzorovani subjekti primarno odgovorni za to, da nosilci ključnih funkcij izpolnjujejo zahteve glede primernosti iz omenjene določbe, nekatere specifične položaje pa ocenijo tudi pristojni organi, kot to zahteva člen 91a(5) CRD. Obseg ocenjevanja nosilcev ključnih funkcij v postopku izdaje dovoljenja je odvisen od tega, kako je bila CRD prenesena v nacionalno zakonodajo.

⁵⁸ Glej člen 91 CRD, ki omenja (i) izkušnje, (ii) ugled, (iii) nasprotje interesov in neodvisnost, (iv) časovno razpoložljivost in (v) kolektivno primernost.

⁵⁹ Glej [Vodnik o ocenjevanju sposobnosti in primernosti](#), ki je na voljo na spletnem mestu ECB o bančnem nadzoru.

5.4.1 Specifični primeri

Ker je treba pri procesu ocenjevanja upoštevati načelo sorazmernosti, je proces prilagojen pričakovani sistemski pomembnosti in pričakovanemu profilu tveganosti subjekta vložnika. Spodnji primer ponazarja, kako se lahko načelo sorazmernosti uporablja v specifičnih primerih.

5.4.1.1 Ocena sposobnosti in primernosti v primeru razširitve licence

Kreditne institucije, ki zaprosijo za razširitev licence, po definiciji že imajo dovoljenje za opravljanje bančnih storitev in jih nadzira bodisi ECB bodisi pristojni nacionalni organ, primernost članov uprave pa redno ocenjuje pristojni nadzornik. Zato obstoječi člani upravljalnega organa v postopku razširitve licence običajno niso ponovno ocenjeni. Če pa se med ocenjevanjem pojavijo nova dejstva, ki lahko negativno vplivajo na sposobnost in primernost članov uprave, lahko ECB razmisli o ločenem, celovitem ocenjevanju sposobnosti in primernosti.

Poleg tega ECB opravi oceno sposobnosti in primernosti (posameznih članov uprave ali uprave kot celote):

- da oceni nove člane upravljalnega organa, ki so imenovani zaradi razširitve;
- da zagotovi, da se kolektivna primernost, kar zadeva znanje uprave, ohrani, če razširitev sproži pomembno spremembo v poslovnem modelu subjekta ali v kompleksnosti ali naboru storitev in produktov.

5.5 Ocena delničarjev v postopku izdaje dovoljenja

Pred izdajo dovoljenja pristojni organ presodi, ali je treba oceniti delničarje nove kreditne institucije. Takšni oceni so podvrženi naslednji delničarji:

- delničarji, ki bodo imeli kvalificiran delež, kot je opredeljen v členu 4(1), točki (36) CRR;
- kadar ni kvalificiranih deležev, 20 največjih delničarjev.

Več podrobnosti o ocenjevanju kvalificiranih delničarjev je v [Vodniku ECB o postopkih v zvezi s kvalificiranim deležem](#).

Informacije, ki jih je treba predložiti v zvezi s tem, so določene v členih 8 in 9 ter v Prilogi II k delegirani uredbi Komisije o izdaji dovoljenja.

5.5.1 Obseg ocenjevanja: delničarji, ki imajo kvalificiran delež

V primerih, ko ima eden ali več delničarjev kvalificiran delež, veljajo enaki kriteriji kot pri ocenjevanju pridobitelja kvalificiranega deleža v obstoječi kreditni instituciji.

Kriteriji so naslednji:

- ugled (glej razdelek 5.2.1 v Vodniku ECB o postopkih v zvezi s kvalificiranim deležem);
- finančna trdnost (glej razdelek 5.2.3 v Vodniku ECB o postopkih v zvezi s kvalificiranim deležem);
- sum pranja denarja ali financiranja terorizma (glej razdelek 5.2.5 v Vodniku ECB o postopkih v zvezi s kvalificiranim deležem);
- ugled, znanje, veščine in izkušnje članov višjega vodstva, ki bodo vodili posle kreditne institucije (glej razdelek 5.2.2 v Vodniku ECB o postopkih v zvezi s kvalificiranim deležem);
- predvidena skladnost kreditne institucije z zahtevami glede skrbnega in varnega poslovanja (glej razdelek 5.2.4 v Vodniku ECB o postopkih v zvezi s kvalificiranim deležem).

Ločena odločitev o kvalificiranih deležih ne bo izdana, razen če nacionalna zakonodaja zahteva posebno samostojno odločitev glede skladnosti predlaganih delničarjev s kriteriji o kvalificiranem deležu. Zato je rezultat ocenjevanja delničarjev načeloma vključen v odločitev o izdaji dovoljenja.

5.5.2 Obseg ocenjevanja: 20 največjih delničarjev

Kadar noben delničar nima kvalificiranega deleža, se bo ocena osredotočila na 20 največjih delničarjev oziroma na vse delničarje, če ima subjekt manj kot 20 delničarjev.

Kar zadeva potrebne informacije, nadzorniki upoštevajo regulativne tehnične standarde EBA, ki določajo informacije, ki jih je treba predložiti v vlogi za izdajo dovoljenja kreditni instituciji,⁶⁰ ter skupno metodologijo ocenjevanja EBA, ob upoštevanju načela sorazmernosti in relevantnih okoliščin, kot so velikost udeležbe, značilnosti kreditne institucije in vloga delničarjev.

Več delničarjev ima lahko v lasti enak znesek delnic, zato je težko vedeti, katere je treba vključiti v ciljno usmerjeno oceno 20 največjih delničarjev. V tem primeru bodo v oceno načeloma vključeni vsi delničarji, katerih delež je povsem enak najmanjšemu deležu nad pragom 20. največjega delničarja.

⁶⁰ Delegirana uredba Komisije (EU) 2022/2580 z dne 17. junija 2022 o dopolnitvi Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za določitev informacij, ki se predložijo v vlogi za izdajo dovoljenja za kreditne institucije, in za določitev okoliščin, ki bi lahko ovirale učinkovito opravljanje nadzorniških funkcij pristojnih organov.

6 Preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma z vidika skrbnega in varnega poslovanja

Da bi vložnik izpolnil zahteve iz člena 14(2) in člena 23(1), točke (e) CRD, mora v vlogi za izdajo dovoljenja predložiti informacije, na podlagi katerih je z vidika nadzora skrbnega in varnega poslovanja mogoče oceniti, ali bi elementi vložnikovega poslovnega modela, kot so navedeni v vlogi, lahko privedli do pranja denarja in financiranja terorizma, kar bi lahko ogrozilo varnost in trdnost nove banke. To vključuje informacije o kvalificiranih delničarjih. Tako člen 23(1), točka (e) CRD določa, da se oceni, ali obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da »gre ali je šlo [...] za pranje denarja ali financiranje terorizma [...] ali za poskus tega ali da nameravana pridobitev lahko poveča tveganje za takšno ravnanje«. ⁶¹ Ocena glede preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma (PPDFT) se osredotoča zlasti na dva glavna vidika: (a) upoštevanje tveganj v zvezi s pranjem denarja/financiranjem terorizma, ki izhajajo iz specifičnega poslovnega modela (v skladu s skupno metodologijo ocenjevanja EBA – glej na primer odstavek 68); (b) kako se v ureditvi/procesih notranjega upravljanja kreditne institucije upoštevajo tveganja v zvezi s pranjem denarja/financiranjem terorizma, ki izhajajo iz predvidenih dejavnosti (v skladu s členoma 10(2) in 74(1) CRD ter s skupno metodologijo ocenjevanja EBA – glej na primer odstavek 129).

V skladu z uvodno izjavo 28 uredbe o EMN nadzorniške naloge v zvezi s PPDFT in izvrševanje relevantne zakonodaje ne sodijo med pristojnosti, prenesene na ECB. Zato ECB oceno opravi z vidika skrbnega in varnega poslovanja, kar pomeni, da oceni, ali bi dejansko pranje denarja in financiranje terorizma ali tveganje pranja denarja in financiranja terorizma lahko vplivalo na integriteto vložnika oz. oceno delničarjev (vključno z oceno izvora sredstev) ter na preudarno in skrbno upravljanje vložnika, na primer kar zadeva kapital, likvidnost, vzdržnost poslovnega modela in notranje upravljanje. ECB sodeluje s pristojnimi nacionalnimi organi, nacionalnimi organi PPDFT ter finančnimi obveščevalnimi enotami na podlagi relevantne nacionalne zakonodaje in ureditve ter z drugimi pristojnimi organi v skladu s členom 56, točko (g) in členom 117(5) CRD, kakor tudi z Organom za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma (AMLA)⁶² na podlagi memoranduma o soglasju z dne 27. junija 2025.

⁶¹ Glej člen 14(2) in člen 23(1), točko (e) CRD. Glej tudi člen 23(1), tretji pododstavek, CRD: »Pristojni organi *lahko nasprotujejo nameravani pridobitvi*, kadar se *nameravani pridobitelj nahaja v tretji državi*, ki je uvrščena med tretje države z visokim tveganjem in ima v svoji ureditvi za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma strateške pomanjkljivosti v skladu s členom 9 Direktive (EU) 2015/849, *ali v tretji državi, za katero veljajo omejevalni ukrepi Unije*, in pristojni organ presodi, da to negativno vpliva na zmožnost nameravanega pridobitelja, da bi imel vzpostavljene potrebne prakse in procese za izpolnjevanje zahtev ureditve za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma«.

⁶² Organ AMLA je odgovoren za nadzor subjektov v finančnem sektorju z vidika PPDFT ter za usklajevanje organov PPDFT in finančnih obveščevalnih enot v EU.

7 Dodatne določbe, ustrezno postopanje in prehod na tekoči nadzor

7.1 Uporaba dodatnih določb (pogoji, obveznosti in priporočila)

Če ocena vloge za izdajo dovoljenja razkrije pomanjkljivosti, ki jih mora institucija odpraviti, lahko ECB odločitvi doda dodatne določbe. Vsak takšen ukrep mora ustrezati značilnostim institucije in biti skladen z načelom sorazmernosti.

Podobno lahko vložnik pred sprejetjem odločitve o izdaji dovoljenja nadzornikom da »vnaprejšnje zaveze«.

7.1.1 Pogoji

Pogoj je dodatna določba, priložena pozitivni odločitvi, s katero se zadrži pravna učinkovitost odločitve, dokler se specificiran dogodek ne zgodi.

Pogoji vložniku nalagajo, da sprejme ukrep ali se vzdrži ukrepa. Dovoljenje bo začelo veljati šele, ko bo pogoj izpolnjen.

7.1.2 Obveznosti

Tako kot pogoji tudi obveznosti⁶³ vložniku nalagajo, da sprejme ukrep ali se vzdrži ukrepa. Obveznosti se določijo z namenom tekočega reševanja zadev, ki se pojavijo, potem ko dovoljenje že začne veljati. Neizpolnjevanje obveznosti ne bo vplivalo na pravno učinkovitost odločitve o začetnem dovoljenju, vendar lahko privede do uporabe izvršilnih ukrepov oziroma sankcij. Obveznosti so sorazmerne in ne presegajo tega, kar je potrebno, da se zagotovi tekoče izpolnjevanje kriterijev iz ocene za izdajo dovoljenja. Naložiti jih je mogoče zato, da se odpravijo morebitni problemi po izdaji dovoljenja, predvsem kadar obstajajo pomisleki glede tekočega izpolnjevanja kriterijev iz ocene za izdajo dovoljenja.

7.1.3 Priporočila

Priporočila niso pravno zavezujoča in lahko zajemajo širok spekter vprašanj. Priložene so lahko odločitvi o izdaji dovoljenja, tudi če so izpolnjeni vsi kriteriji v zvezi z dovoljenjem, in kontinuirano služijo kot napotki kreditni instituciji.

⁶³ Glej odstavek 29 skupne metodologije ocenjevanja EBA.

7.1.4 Vnaprejšnje zaveze

Vnaprejšnjih zavez ne nalaga ECB, ampak jih predlaga vložnik in so z njim dogovorjene, preden je sprejeta odločitev o izdaji dovoljenja.

Cilj vnaprejšnjih zavez je, da vložnik pristojnemu organu zagotovi, da bo izpolnil ocenjevalne kriterije.

Vnaprejšnje zaveze so v obliki pisne izjave, ki jo podpiše vložnik.

Vnaprejšnje zaveze se upoštevajo v ocenah pristojnega nacionalnega organa in ECB ter se v odločitvi o izdaji dovoljenja lahko odrazijo kot dogovorjeni pogoji ali obveznosti.

7.2 Ustrezno postopanje (pravica do izjave in vpogled v spis)

Pristojni nacionalni organ lahko zavrne vlogo za izdajo dovoljenja, potem ko je opravil oceno, ali predlaga, da ECB izda dovoljenje. ECB lahko potem, ko opravi svojo oceno, bodisi podpre odločitev, ki jo je predlagal pristojni nacionalni organ, bodisi ji nasprotuje.

7.2.1 Pravica do izjave pri odločitvah o dovoljenju

V primerih, ko ECB zavrne vlogo za izdajo dovoljenja, ali v primerih, ko so naloženi pogoji ali obveznosti, mora biti vložniku odobrena pravica do izjave (tj. možnost, da poda pripombe). Kar zadeva dovoljenja, lahko vložnik predloži pripombe v roku treh delovnih dni (člen 31(3) okvirne uredbe o EMN).

Pravica do izjave ne velja v naslednjih primerih:

- (a) kadar je vložnik enostransko dal zavezo v začetni vlogi ali med ocenjevalnim obdobjem, odločitev pa se sprejme s pogoji ali obveznostmi, ki odražajo takšne zaveze in jih ne presegajo;
- (b) kadar pristojni organ ad hoc naloži obveznost predložitve informacij;
- (c) kadar se je vložnik pred sprejetjem odločitve pisno strinjal s pogoji in obveznostmi, ki jih je pristojni organ naložil med ocenjevanjem vloge za izdajo dovoljenja.

7.2.2 Vpogled v spis pri odločitvah o dovoljenju

Vložnik lahko zahteva vpogled v spis ECB.⁶⁴

⁶⁴ Pravna podlaga je določena v členu 22(2) uredbe o EMN in členu 32 okvirne uredbe o EMN, ki predvidevata, da imajo zadevne stranke v nadzorniškem postopku ECB pravico do vpogleda v spise ECB, ob upoštevanju zakonitega interesa drugih oseb za varovanje njihovih poslovnih skrivnosti. Podobno pravica do vpogleda v spis ne zajema zaupnih informacij.

© Evropska centralna banka, 2026

Poštni naslov 60640 Frankfurt na Majni, Nemčija
Telefon +49 69 1344 0
Spletno mesto www.ecb.europa.eu

Vse pravice so pridržane. Razmnoževanje v izobraževalne in nekomercialne namene je dovoljeno pod pogojem, da je naveden vir.

Za terminologijo glej [glosar ECB](#) (samo v angleščini).

PDF ISBN 978-92-899-7958-0, doi:10.2866/9544697, QB-01-26-183-SL-N